

stort Tabet har været, vil fremgaa t. Gy. deraf, at en den 1ste Januar 1870 ansat Professor efter Lov af 1858 fra 1ste Januar 1873 vilde være bleven lønnet med ca. 3,860 Kr., medens han nu kun fik 3,200 Kr. og selv efter 5 Aars Tjeneste kun 3,800 Kr. indtil 1880, medens han efter den tidligere Lov vilde allerede den 1ste Januar 1876 — efter de daværende Sædpriser — være steget til ca. 4,250 Kr. Og selv om man lader Sædtillægget ude af Betragtning og tager den ved Loven af 1870 foretagne Omfribning af dette til Udgangspunkt, vilde Universitetslærernes Stilling dog, dersom man var bleven staaende ved denne Lov — som det t. Gy. blev Tilfældet med Overretssassessorerne —, have været bedre, end den blev ved Loven af 1871, som det tilstrækkelig fremgaa af den foran givne Sammenligning mellem Alberstilløgene efter Loven af 1858 og dem af 1871. Det tør saaledes med Bestemthed paastaas, at Universitetslærernes Løn nu er normeret lavere, end den blev det for 30 Aar siden ved Loven af 1858. Og siden den Tid er der ikke flet nogen Forbedring i Universitetslærernes Kaar, førend der paa Budgettet for Finantsaaret 1888—89 er bleven optaget en Forhøielse af den Erstatning, der i sin Tid tillagdes de ældste Professorer for de til Brug i Universitetsskøiemed indbragne Opmærksomheder, og derhos en Forøgelse af disses Antal indrømmet af Hensyn til det forøgede Antal Lærere, der nu findes ansat. Men hvor stor en Betydning, der end tillægges denne Bevilling for det samlede Lærerkorps som Helhed, er det dog klart, at den ikke har medført nogen aktuel Forbedring af de yngre Professorers Vilkaar, og det er desværre en Kjendsgjerning, at de fleste af disse føle sig særdeles trykkede i økonomisk Henseende med den nu normerede Løn, der langt fra svarer til Stillingens hele Betydning og de Krav, hvortil den maa siges at berettigede. Hvor lidet dette er Tilfældet, vil tilstrækkelig fremgaa deraf, at Begyndelseslønnen for en Universitetprofessor er lavere end for en Retsbetjent af 4de Klasse, og at der ved den af Rigsdagen sidst vedtagne Lønningslov er fastsat en næsten ligesaa høi Løn (3,000 Kr.) for Toldforvaltere i saadanne Smaaahyer som Slibe, Skjælfør, Bordingborg m. fl., medens Lønnen for Toldforvaltere i lidt større Byer som Fredericia, Belle og Horsens m. fl. er 800 Kr. høiere (4,000 Kr.).

I det her foreliggende Forslag er Begyndelseslønnen ligesom i de andre siden 1879 forelagte Forslag ansat til 4,400 Kr. At denne Lønning, der i den i 1879 udarbejdede

Betænkning, der som Bilag ledsagede det Rigsdagen i 1880 forelagte Lovforslag, var omhyggeligt og udførligt motiveret, ikke bør sættes lavere, vil formentlig allerede fremgaa af det sidst Anførte, hvortil kan føies, at 4,400 Kr. er Lønnen for Retsbetjente af tredje Klasse. En Sammenligning med Lønningerne ved de norske og svenske Universiteter, hvor Lønnen for Professorer ordinarii er henholdsvis 4,500 som Begyndelsesløn og 6,000 Kr., vil yderligere bekræfte den Formening, som Konstitutionskommissionen gjorde gjældende i 1879, at 4,400 Kr. er et Minimum, hvorpaa der Intet er at slaa af, hvor det Formaal, der bør være det ledende ved denne Sags Ordning, nemlig Hensynet ikke blot til Personernes, men ogsaa til hele Samfundets Interesse i Videnskabens frødlige Udvikling i vort Fædreland, ikke skal udjættes for at blive i mere eller mindre væsentlig Grad forfeilet.

Med Hensyn til de her foreslaaede Lønninger for de ved de til Universitetet knyttede Samlinger og videnskabelige Institutter ansatte Embeds- og Bestillingsmænd henvises til, hvad nedenfor vil blive bemærket ved hver af Lovforslagets enkelte Paragrafer.

Til § 1.

Medens den gjældende Lønningslov endnu bevarer en Forskel indenfor de normerede Universitetslæreres Kreds mellem Professorer, Lektorer og Doenter, gaar nærværende Forslag ud paa at ophæve denne Forskel og normere alle de Lærere, der have at udføre en Gjerning af samme Art og Betydning for Universitetet, med samme Navn og samme Berettigelse. Det Retsfærdighedshensyn, der kræver denne Ligestilling, er ogsaa i den siden Lønningslovens Udstedelse forløbne Arrække blevet anerkjendt af den bevilgende Myndighed, idet den har forvandleet Lektorater i kemi til et Professorat og Docturen i fransk til et Professorat i romansk Filologi, medens yderligere i Henshold til Ministertets Budget for indeværende Finantsaar det ene lægevidenskabelige Lektorat og Docturerne i Ophthalmologi samt i tydsk Sprog og Literatur ere gaaede over til at blive Professorater. Forslaget tilsigter for saa vidt kun en følgerigtig Gjennemførelse af en i og for sig ubestridelig rigtig og ved Finantslovbevillinger godkjendt Tanke, der heller ikke vel kan forliges med en Søndring mellem forskellige Slags Professorer, henholdsvis ordentlige og overordentlige. Forslaget er derfor blevet staaende ved den sælles Benævnelse: Professorer. Denne Ordning vil derhos være saa meget mere fyldestgjørende, som den ingenlunde